

450 fólk valdu at sigla heim til Føroya við Norrönu

Jólaskipið Norröna

Tað var í bítandi kulda, at Norröna skúmaði síðsta teinin inn um Molan tíðliga mánamorgunin. Klokkan var akkurát farin av hálgvum átta, tá endarnir vóru blakaðir í land, og á bryggjuni stóð rúgva av fólki og bíðaði. Hóast reyðar nasar, so var lagið gott. Umborð á størsta jólaskipinum nakrantíð í føroyska flotanum vóru 450 ferðafólk og 100 bilar, ið øll ætla sær at halda jól í Føroyum

ORÐ OG MYNDIR:
JONHARD HAMMER

– Man kennir seg so tryggan, tá Norröna kemur móti landi. Eitt skip veist tú altíð hvat er, helt ein mamma, sum bíðaði eftir lesandi dótturini, fyri.

Longur yviri grótu tey av gleði, tá nú tey aftur hittust. Hesaferð gekst so long tíð ímillum – eitt heilt ár, og nú var gott at hava føroyskt basalt undir fótum, og so

gleðistár eru glað tár.

– Eg gleði meg at koma heim til góðan føroyskan mat. Og mín sann um vit ikki eisini helst fáa kavajól. Tað eru vit ikki von við, helt ein bygdarmaður fyri.

Um túrin sjálvan vóru fólk eitt sindur ójovn á máli. Onkur helt tað rullaði dekan ov nógv, meðan onnur søgdu, at hetta var finasti túrur – serliga tá hugsað verður um, at vit eru mitt í desember.

Tað fyrsta kvøldið setti føroyski harmonikutónleikurin sín dám á. Jú, longu her vóru Føroyar í eygssjón, hóast ikki var komið til Hetlands enn. Føroyingar og harmonikuvalsir hava altíð gingið – fyri ikki at siga dansað – í somu takt, og soleiðis var eisini hetta kvøldið.

Hans Petur í Brekkunum.
Hvat fær teg heim at vitja á jólum?

– Heim at vitja familju og vinir og annars at hugna sær heima á jólum.

Hvat gert tú niðri?

– Lesi tónleik á konservatoriinum í Árhús. Tónleikurin eg lesi er poppur, rokkur og jazzur.

Umframt at spæla nógv í skúlanum, so spæli eg eisini í fyra orkestrum – so tað gongur við fullari ferð alla tíðina.

Fert tú komin heim at spæla?

– Tað er ikki heilt greitt – møguliga. Vanligt er, tá vit koma heim, so finna aðrir tónleikarar upp á eitt ella annað, og so verður okkurt fyrireikað – og um onkur ringir, so eri eg sjálvandi klárur, sigur saxofonisturin Hans Petur í Brekkunum.

Anna Sofia og Helgi í Brekkunum er foreldur Hans Petur:

Hvussu er at fáa sonin heim til jóla?

– Tað er deiligt – óalmindiliga stuttligt at fáa dreingirnar heim til jóla, sigur Helgi, sum er pápi Hans Petur, og hann leggur afturat, at hin sonurin, Trúgv, eisini er komin heim.

Verður tað so tónleikur heima á jólum?

– Ja, tað plagar tað at vera, sigur Anna Sofia.

– Vit eru øll aktiv í tónleikalívnum, so tað er ikki so nógvur tónleikur heima, tá vit hava frí, sigur Helgi.

Gott er at koma heim at halda jól...

Anna Sofia leggur afturat, at teir ikki hava stundir at vera so nógv heima, tí teir hava so nógv vinir at vitja.

Hvussu halda tit jól?

– Tað er sum altíð í Føroyum – ja, sum tey allar flestu. Jólini skulu vera traditionel.

Er tað gott, at sonurin kemur heim við Norrönu, heldur enn við flogfari?

– Ja, hetta er eitt útmerkt tiltak...

Jákup Pauli Gaard Olsen.
sangari og kokkalerlingur Tann annars so villi sangarin, Jákup Pauli, lærir til kokk á Resturant Front Page á Nørrebro í Keypmannahavn. Hann er annars sangari í bólkinum Hate Speech

Tónleikarar eru ongantíð tómhentir. Her kemur Hans Petur í Brekkunum í land av Norrönu

Helgi og Anna Sofia eru fegin um at fáa dreingirnar heim til jóla